

ยิ่งกว่าหัวใจ...แล้วคุณละมีบ้างไหม?

นำเสนอเมื่อ : 21 พ.ค. 2552

ยิ่งกว่าหัวใจ...แล้วคุณละมีบ้างไหม?

ยิ่งกว่าหัวใจ

คืนนั้นฝนตก อากาศหนาวเย็นเหลือเกิน ขณะที่ฉันกำลังยืนรอรถประจำทางอยู่คนเดียว รถประจำทางคันหนึ่งวิ่งเขามาจอดตรงป้ายที่ดิฉันยืนอยู่ หญิงชราคนหนึ่งค่อยๆ ตะเกียกตะกายลงจากรถแล้วเดินตรงมาทางที่ดิฉันยืนอยู่อย่างเชื่องช้า

“แม่หนู... รถประจำทางคันต่อไป จะมาถึงเมื่อไหร่จะ ?”
หญิงชราผู้นั้นถามดิฉัน ดิฉันจึงถามแกล้ว

“แล้วคุณยายจะไปรถสายไหนล่ะคะ”

พอแกลบออดิฉันก็อุทยานเสียงดังลั่น

“อ้าว..... ก็คุณยายเพิ่งลงจากรถคันนั้นเมื่อไม่กี่นี่เองนี่คะ”

“เอ้อ.....” หญิงชราตอบตะกุกตะกักอย่างอายๆ

“คือว่า ...บรรถคันเมื่อไม่กี่

มีชายหนุ่มพิการคนหนึ่งขึ้นมา แต่ไม่มีใครลุกให้เขานั่งเลย

ยายรู้ว่า ถ้าคนแก่ๆ อย่างยายลุกให้เขานั่ง เขาคงจะอายแน่ๆ

ยายเลยทำเป็นหวูจะลงเสียที่นี่

พอยายกดกริ่งไฟรถจอด เขาก็เดินมานั่งตรงที่ยายได้โดยไม่ต้องอึดอัดใจ

ส่วนยายก็... เอ้อ..... รถประจำทางมันมีเสมอไม่ใช่หรือจ๊ะ แม่หนู.....

ขอบคุณบทความจากทำดีต่อทเน็ต(รัชมมทินทร์)